

PODOKNICA

Podoknica to pesem moja je,
ljubezen, ki pojem jo zate.
Pesem igram na kitaro,
itak vseeno na kakšno brenkalo.

Ah ta serenada se po glavi vije mi,
zaradi tebe glava me boli.
Ko se bližajo večerne ure,
me vedno prehiti ta tvoj Jure.
Tokrat ne bo tako,
ker je on pravo bogato zlo.

Današnje dni,
več podoknice ni,
a to mene nič ne skrbi.
Osvojil bom tvoje srce,
tako ali drugače si najlepša zame.

Trudil sem se,
a niti nasmeha ni bilo od tebe.
Vse čokolade in pesmice,
vse dolge ure in rožice.

Ker je on bogat,
je zate pravi zaklad.
Mene pustila si
in misliš, da moje srce,
zlomljeno ni.

Motiš se krepko,
in še žal ti bo za to.
Enkrat boš spoznala,
da zlato si prodala.

Danes jaz ženo imam
in se s svojimi otroki igram.
Ti pa tam osamljena,
vsem pozabljena, si ostala si le spomin.

Maja Maher Regoršek in Aneja Ovčak, 7.b